

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 5 czerwca 2014 r.

Poz. 3459

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.241.2014.15 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 4 czerwca 2014 r.

Działając na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, ze zm.)

orzekam

nieważność § 9 ust. 1 pkt 2 oraz § 23 ust. 1 pkt 3 uchwały Nr XXXII/201/2014 Rady Miejskiej w Sulmierzycach z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Sulmierzyce w zakresie lokalizacji zespołu elektrowni wiatrowych - *ze względu na istotne naruszenie prawa.*

Uzasadnienie

Uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645, poz. 1318, Dz. U. z 2014 r., poz. 379) i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647, zm.: Dz. U. z 2012 r., poz. 951, poz. 1445, Dz. U. z 2013 r., poz. 21, poz. 405, poz. 1238, poz. 1446, Dz. U. z 2014 r., poz. 379). Uchwała Rady Miejskiej w Sulmierzycach została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 5 maja 2014 r. Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje :

Na sesji w dniu 25 kwietnia 2014 r. Rada Miejska w Sulmierzycach podjęła uchwałę Nr XXXII/201/2014 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Sulmierzyce w zakresie lokalizacji zespołu elektrowni wiatrowych. W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził, iż uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów prawa. W § 9 ust. 1 pkt 2 uchwały, w zakresie ogólnych zasad zaopatrzenia w wodę Rada Miejska w Sulmierzycach ustaliła, iż „do czasu realizacji sieci wodociągowej na terenach dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z ujęć własnych – studni, z wyłączeniem terenów MN1 i MN/U1”.

Zgodnie z § 26 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75 Poz. 690 ze zm., zwanego dalej „rozporządzeniem”), działka budowlana, przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej i ciepłowniczej. W razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej działka może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody.

Obowiązujące przepisy prawa nie nakazują właścicielowi nieruchomości korzystającemu z indywidualnego ujęcia wody jego likwidacji oraz podłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej w przypadku jej realizacji. W przypadku terenów oznaczonych symbolami „MN1” i „MN/U2” wskazany zapis uniemożliwia zagospodarowanie terenu zgodnie z jego przeznaczeniem w planie miejscowym do czasu stworzenia warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowej pomijając fakt, iż w myśl obowiązujących przepisów prawa w razie braku warunków przyłączenia do sieci wodociągowej działka może

być wykorzystana pod zabudowę gdy zapewniona zostanie możliwość korzystania z indywidualnego ujęcia wody.

Zgodnie z § 4 pkt 9 lit. a oraz b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2003 r., Nr 164, poz. 1587), ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej powinny zawierać określenie układu sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz określenie warunków powiązań układu sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym, natomiast warunki zaopatrzenia w wodę konkretnych odbiorców regulują przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, Poz. 858 ze zm.).

Należy podkreślić, że plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego jest usytuowany wśród źródeł prawa powszechnie obowiązującego (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP), a zatem pozostawać powinien w zgodności z konstytucją, ustawami i aktami podustawowymi. Organy gminy stanowiące prawo miejscowe, w tym plany zagospodarowania przestrzennego, związane są bowiem zasadą praworządności wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, co oznacza, że mają obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa. Uchwała w sprawie planu została podjęta na podstawie upoważnienia ustawowego, jest aktem prawnym powszechnie obowiązującym na obszarze gminy i stąd też musi odpowiadać wymogom, jakie stawiane są przepisom powszechnie obowiązującym. Nie może ona pozostawać w sprzeczności z aktami prawnymi wyższego rzędu. Przepisy gminne nie mogą także zawierać powtórzeń ustawowych, ani też ich modyfikować lub uzupełniać, gdyż jest to niezgodne z zasadami legislacji (por. wyrok NSA z dnia 20 sierpnia 1996 r., sygn. akt SA./Wr 2761/95). W sytuacji, gdy przepis prawa powszechnie obowiązującego w konkretnych okolicznościach przyznaje właścicielowi nieruchomości prawo do korzystania z indywidualnego ujęcia wody, nieuprawnionym jest wprowadzenie zapisu w planie zobowiązującego inwestora do rezygnacji z indywidualnego ujęcia wody na rzecz miejskiej sieci wodociągowej. W

§ 23 ust. 1 pkt 3 uchwały, ustalono, iż tereny zieleni urządzonej, oznaczone symbolami „ZP1” i „ZP2”, mają stanowić tereny ogólnodostępne.

Stwierdzić należy, że wprowadzenie do planu miejscowego ww. ustalenia, stanowi ingerencję w prawo własności oraz przekroczenie dopuszczalnych ustaleń planu miejscowego, określonych w art. 15 ustawy. Jego przekroczenie stoi w sprzeczności z celem uchwalania planów, określonym w przepisach art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tymi przepisami ustalenia planu winny ograniczać się do ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ponadto wskazać należy, że w objaśnieniach do rysunku planu „istniejącym budynkom do zachowania” przypisano barwę niebieską natomiast na przedmiotowym rysunku zaznaczono je niebieskim szrafem. Uchybienie to nie utrudnia jednak interpretacji zapisów planu miejscowego. Mając na uwadze powyższe ustalenia, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest konieczne i uzasadnione, w związku z czym należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie: Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek